

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/73/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4324010504
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4324010504.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e/ Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 30.07.2024, sp. zn. 1Pp/44/2024, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 19. septembra 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 Trestného zákona, zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/13/2018 zo dňa 13.03.2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/13/2018 zo dňa 09.07.2020 a uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 12Nt/67/2022 zo dňa 18.05.2022 a z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/71/2019 zo dňa 18.01.2021.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa odôvodnil tým, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky podmienene prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona. Ako to vyplýva z odpisu registra trestov odsúdený sa dopúšťal rôznorodej trestnej činnosti, opakovane prečinu krádeže a prečinu porušovania domovej slobody. Súd I. stupňa poukázal na skutočnosť, že menovaný bol v jednom prípade podmienene odsúdený, avšak počas skúšobnej doby podmienene odsúdenia spáchal úmyselný trestný čin. Ani následné uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody odsúdeného neodradilo od ďalšieho páchania trestnej činnosti, kde mu boli uložené nepodmienené tresty odňatia slobody. Na základe všetkých uvedených skutočností podľa názoru súdu I. stupňa nemožno od menovaného odsúdeného dôvodne očakávať, že by v prípade podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody viedol riadny život počas skúšobnej doby, keďže v jeho prípade nie je páchanie trestnej činnosti len sporadickým vybočením zo spôsobu jeho života, naopak, odsúdený je špeciálnym recidivistom. V prejednávanom prípade je zrejmé, že ani predchádzajúca izolácia odsúdeného od spoločnosti spočívajúca vo výkone trestu, nemala doposiaľ na neho dostatočný preventívny a výchovný účinok, naopak, aj po výkone trestu odňatia slobody sa opätovne dopúšťal trestnej činnosti. Súd I. stupňa svoj názor oprel taktiež o hodnotenie odsúdeného riaditeľom ÚVTOS C., podľa ktorého menovaný odsúdený sa páchania trestnej činnosti dopúšťal opakovane, čo nepoukazuje na kritický postoj k jej páchaniu, pričom riziko recidívy je u neho stredné a resocializačná prognóza je menej priaznivá, ako aj o záver hodnotenia, podľa ktorého sa jeho podmienene prepustenie neodporúča, teda odsúdený A. B. svojim správaním a plnením povinností

počas výkonu trestu odňatia slobody nepreukázal polepšenie. Podmienečné prepustenie je na mieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie významné okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie riadny život, a že pre spoločnosť tu nie je zvýšené riziko recidívy odsúdeného, pričom súd I. stupňa dospel k záveru, že uvedený predpoklad odsúdený nespĺňa a jeho podmienečným prepustením by bol zmarený účel výkonu trestu.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, teda včas, podal odsúdený sťažnosť, ktorú nijakým spôsobom neodôvodnil.

Nadriadený súd, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Nadriadený súd v rámci tejto svojej prieskumnej povinnosti zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu I. stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver o tom, že u odsúdeného nebolo preukázané splnenie ani jednej z materiálnych podmienok podmienečného prepustenia podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona, a to, že svojím správaním a plnením povinností preukázal polepšenie a súčasne sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, sú opodstatnené a to z tých istých dôvodov vyplývajúcich z odôvodnenia napadnutého uznesenia, ktoré zodpovedá ustanoveniu § 176 odsek 2 Trestného poriadku, na ktoré nadriadený súd ako na správne a úplné preto iba poukazuje a s nimi sa stotožňuje.

K úvahám súdu I. stupňa krajský súd dopĺňa, že nesplnenie materiálnych podmienok požadovaných ustanovením § 66 odsek 1 Trestného zákona na podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je odôvodnené predchádzajúcim spôsobom života odsúdeného a vyplýva aj z registra trestov odsúdeného, pretože odsúdený sa opakovane dopustil páchania trestnej činnosti, vykonával nepodmienečné tresty, čo preukazuje nekritický postoj odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. S ohľadom na uvedené nadriadený súd konštatuje, že nemožno predpokladať, že sa trestnej činnosti bude vyhýbať po podmienečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a začlení sa do spoločnosti ako riadny občan, ktorý dodržiava jej morálne a právne normy. Krajský súd sa preto stotožňuje so záverom súdu I. stupňa, že odsúdený nesplnil materiálne podmienky určené ustanovením § 66 odsek 1 Trestného zákona na podmienečné prepustenie, pretože plnením svojich povinností a svojím správaním nepreukázal polepšenie počas výkonu trestu odňatia slobody a zároveň nemožno od neho očakávať, vzhľadom na jeho kriminálnu minulosť a predchádzajúce odsúdenia, že v budúcnosti povedie riadny život. Krajský súd je toho názoru, že je nevyhnutné, aby si odsúdený vykonal trest odňatia slobody tak, ako mu bol uložený odsudzujúcim rozhodnutím.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. So zreteľom na uvedené preto krajský súd sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.